

عنوان مقاله:

بررسی رابطه کتاب مثنوی مولانا و دین مبین اسلام

محل انتشار:

کنگره ملی پژوهش های کاربردی علوم انسانی اسلامی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

یاسمن عباسی آقاملکی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه تهران، مدرس حوزه علمیه و دانشگاه

سحر مکتبی - طلبة سطح دو حوزه علمیه

خلاصه مقاله:

قرآن و حدیث دو سرچشمه فیاض عمده ای هستند که عرفان مولانا جلال الدین محمد بلخی از آن سیراب می شود. مولانا در اشعار نغز خود چه از سر اقتباس، تضمین و چه از سر تلمیح از آیات بی شماری استفاده کرده است. به گونه ای که در بسیاری از اشعارش معنا و محتوای قرآنی نهفته است. مولانا بواسطه اندیشه انسانی نشأت گرفته از آموزه های قرآنی اش امروزه در تمامی نهادهای علمی فرهنگی دنیا مقام و منزلتی بیش از پیش پیدا کرده است. تفکر مولانا تفکر خوشه ای است یعنی مطلب اصلی در همه جای اثر در شکل خوشه ای پر بار افاده یافته اند. اصل این نوع تفکر و نگارش ماخوذ از قرآن کریم است.

کلمات کلیدی:

قرآن، مثنوی، قرآن کریم، احادیث، دین، اسلام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/391104>

